

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Petri Ribadeneiræ, Societatis Iesv Presbyteri, De
Tribulationibus huius seculi Libri Duo**

Ribadeneyra, Pedro de

Coloniae, 1604

XII. Quantam misericordiam Deus illis præstet, qui ipsius causa in conflictu
moriuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50340)

nos præbemus, ne videamus viui, quod est morte grauius. Et ratione huius deuotionis, quam sentiebant, & feruore quo conabantur conseruare templum & Religionem, Deus ipsis suppetias tulit, hominemque è medio sustulit, qui coli & adorari volebat vt Deus.

CAPVT XII.

*QUANTAM MISERICORDIAM
Deus illis præstet, qui ipsius causa in
conflictu moriuntur.*

INter alias causas, propter quas Deus fideles suos bello visitat, recensetur & hæc, quòd nimirum omnibus in talibus prælijs cadentibus præstare misericordiam, & beatorum choris illos associare decreuerit, qui fortassè incolumes domum reuersi, damnarentur. Nam dum hac intentione militiam sectantur, videlicet vt pro Catholicæ Religionis defensione sanguinem suum effundant; haud dubium est, quin in extremis laboribus & necessitatibus suis ex toto corde ad Dominum cõuersi, & humiliter ipsum pro delictis suis deprecati liberius mortem operituri sint, cumque Deus benignus & misericors sit, acceptat & gratum habet

illud sacrificium, & non tantum praerita, sed etiam peccata in ipsa expeditione secundum humanam fragilitatem commissa, clementer eis indulget; ita hac ratione multi saluentur, qui si dormi mansissent, perpetuis inferni cruciatibus adiudicati fuissent. Quæ cum ita summa magna & ingens est illis misericordia, & inæstimabile beneficiū, quod nos peccatorum & afflictionē arbitramur. Ad huius confirmationē exemplū notatu & admiratione dignissimum, quod S. Bernardi tempore contigit, proponam. Etenim cum tempore & ductu Godefridi Ducis de Brabantia, Christiani terram sanctā recuperassent, & ex infidelium manibus eripulissent, postea ab iisdem denuo afflictī, & coangustati sunt. Itaque cū Pontifex tanquam vniuersalis omnium Christianorum Pater, Principes orbisq; potentes ad capeſſendam remota, & ad præliandū cōtra Infideles, necesse & pro fratrum & terræ sanctæ defensionem moriendū, incitare ac commouere uellet, præcepit S. Bernardo, Viro pietate & sanctitate clarissimo, ut prædicatione suo populum ad sanctum illud & laudabile propositū exhortaretur. Bernardus admodum nitus prædicauit, & cōcionibus suis miraculis plurimis, illustratis & cōfirmatis omnēs prouincias, omniaq; simul regna

*In vita Ber.
l. 3. cap. 4.*

*Lib. 17. de
bello sacro.*

ad capeffenda arma commouit.

Contractis igitur copijs & ingenti exercitu confcripto, expeditio ab Imperatore Conrado & Lodouico Francorū Rege fufcepta eft: fed heu miserabilem & nimis infelicem exitum fortita. cefus nāque, contritus, & profligatus Catholicorum exercitus, vniuerfum Chriftianum orbem conturbauit, & triftitia, & mœrore maximo affecit: vbi que fācto Bernardo detrahebatur, & contra ipfum murmurātes, nunc eum falſum Prophetam, nunc ſeductorem, deniq; etiam miserabilis iſtius cladis, & ruinae totius Chriftianitatis cauſam appellabant. Quamuis hæc ſanctiſſimum & fideliffimum Dei Famulum dolore non modico affligerent; tamen cognofcens omnia iſta inanē ſolum eſſe tētationē, ſcripfit Pōtifici Eugenio III & ad hoc ppoſitū multa ſcripturæ teſtimonia adducēs, ait: Malo in me eſſe murmur hominū, q̄ in Deum, bonum. n. mihi, ſi dignetur me vti p̄ glypeo. Libens excipio in me detrahentium linguas maledicas, & venenata ſpicula blaſphemorum, vt non ad ipſum perueniāt. Et vt quis perſpiceret Deum hoc ſibi præcepiſſe prædicare, quò ſcilicet expeditio illa ſufcepta perficeretur, præter reliqua miracula iam antè

O 4 per-

Lib. 2. de
coſid. caſ.

perpetrata, in veritatis testimonium caeco visum restituit.

Sed, vt ad propositum nostrum reuertamur, inter cætera quibus S. Bernardus afflictum populum consolabatur, dicebat, quòd, quamuis ex profectioe illa, Orientalis Ecclesianon sit liberata, celestis tamen meruit impleri & lætari. Quod si placuit Deo tali occasione plurimorum eripere si nō Orientalium corpora à paganis, Occidentalium animas à peccatis: quis audeat dicere illi, quid fecisti sic? Aut quis rectè sapiens, illorum magis vicem nō doleat, qui ad priora & peiora fortè prioribus scelera redierunt, quàm eorum mortem qui in fructibus pœnitentiæ purgatas varijs tribulationibus Christo animas reddiderunt? Quia sicut ait Saluianus, pius scilicet Dominus partem percussit sententiæ suæ gladio, vt partem corrigeret exemplo, probaretque omnibus simul & coërcendo censuram, & indulgendo pietatem. Censura enim fuit, quòd castigauit: pietas, quòd pepercit, quamuis vtrūque impari modo.

Si causa iam commemorata adeò familiaris & diuinæ bonitatis testimonium est: certè nec ista minima aut infima censenda, quòd nimirum hoc modo. SS. Martyrum

*Lib. 1. de
proh. Dei.*

tyrum & gloriosorum ac fortissimorum equitum numerus adimpleatur, quos ab æterno Deus prædestinavit & elegit, ut palma & corona Martyrii exaltaret ac glorificaret. Etenim magni honoris Regi est, si multos in regno & imperio suo Principes & Magnates habeat. Tales in cælo Martyres sunt, qui fortissimè dimicantes, moriendo de morte, peccato, & inferno triumpharunt.

Hæc quidem ad consolationem fidelium Christianorum, qui vel in expeditionibus contra Hæreticos & infideles susceptis occubuerunt, vel ob Catholicam Religionem miserimè afflicti sunt, vel adhuc indies affliguntur, dilatari & ulterius deduci possent; ostendendo scilicet qualis & quanta Deo gloria, quantus cælo ornatus, quantus item Ecclesiæ Catholicæ honor, denique quale Christi fidelibus robur & exemplum ex vnius cuiusque Martyris obitu, proveniat: sed *Parte 2. ca. supersedebo illis, ne à proposito longius tech. ca. 16.* degrediar. Legat de hac re qui volet, aut legere delectabitur, libellum R. P. F.

Lodouici Granatensis, quem,

De gloria & dignitate Martyrum inscripsit.

(:.)

O 3

CAPVT